

[K. B. Andersen.]

ikke vil ændre den traditionelle modstand mod 10. klasseelevernes adgang til disse stillinger.

På denne baggrund er det, jeg spørger ministeren, hvad der nu skal ske. Flere og flere tilslutter sig den opfattelse, at den nuværende sortering af eleverne efter 7. klasse sker på et for vilkårligt grundlag, og er derfor tilhængere af en enhedsskole med valgmuligheder for eleverne mellem en række fag ud over de grundlæggende fag, som alle skal have.

Den indstilling til 10.-klasseeleverne, som udvalgsflertallet ifølge dagspressen skal have givet udtryk for, passer som en hund i et spil kegler til den positive pædagogiske udvikling, der er i gang. Arbejdet med sagen kan derfor selvfølgelig ikke standse hermed. Derfor mit spørgsmål: hvad nu? Jeg er på forhånd overbevist om, at ministeren vil være enig med mig i, at det sidste ord ikke kan være sagt med flertallets negative indstilling. Jeg både håber og venter derfor et svar, der peger i retning af en ændring af den nuværende urimelige forskelsbehandling af realklasseelever og 10.-klasseelever på dette område.

Undervisningsminister *Helge Larsens* svar (23. juni 1969):

Hr. K. B. Andersen kender fra sin ministertid de store vanskeligheder, der har været ved at skaffe elever, der har afgangsprøve fra 10. klasse, adgang til assistentuddannelserne i etaterne.

Det er rigtigt, at der har været ført forhandlinger i et særligt udvalg om at finde frem til en løsning på problemerne, men at der ikke kunne etableres enighed i udvalget. Det er ministeriets opfattelse, at det vil være helt urimeligt, at elever med afgangsprøve fra folkeskolens 10. klasse i relevante fag ikke skulle kunne få adgang til de pågældende assistentuddannelser, og det er nu min hensigt at tage hele spørgsmålet op på ministerplan ved drøftelse med de fagministre, hvorunder de pågældende etater sorterer.

Af *Bilgrav-Nielsen* til forsvarsministeren (16. juni 1969):

„Vil ministeren overveje at skærpe optagesbetingelserne til hjemmeværnet og

at ændre gældende praksis, hvorefter hjemmeværnsfolk er i besiddelse af både våben og skarp ammunition?“

Begrundelse.

De mange drab, der gennem det sidste års tid er begået med hjemmeværnsvåben, gør det påkrævet nøje at overveje, om bl. a. aldersbetingelser og betingelserne til ansøgers psykiske tilstand er vidtgående nok. Endvidere er det påkrævet på ny at overveje, om det fortsat er rimeligt endsige nødvendigt og forsvarligt at udlevere såvel våben som skarp ammunition til hjemmeværnsfolk.

Forsvarsminister *Nim-Hansens* svar (23. juni 1969):

Der er i løbet af det sidste år sket tre tildragelser, hvor medlemmer af hjemmeværnet har anvendt udleverede hjemmeværnsvåben til drab eller forsøg på drab. Disse alvorlige begivenheder har ganske naturligt givet såvel hjemmeværnsledelsen som mig anledning til at overveje en skærpe af bestemmelserne om optagelse i hjemmeværnet og i øvrigt undersøge, hvorvidt bestemmelserne om udlevering af våben og ammunition kan betragtes som forsvarlige.

Overvejelserne har ført til, at jeg med hjemmeværnsledelsen har aftalt følgende ændringer vedrørende optagesbetingelserne:

Det pålægges distriktsudvalgene ved optagelserne at sikre, at der ikke optages medlemmer, hvis psykiske forhold ikke er tilfredsstillende.

Det pålægges alt hjemmeværnspersonel at være opmærksom på, om der hos medlemmer skulle vise sig tegn på psykisk ustabilitet, og gribe ind i de tilfælde, hvor sådan ustabilitet konstateres, ved øjeblikkelig at underrette vedkommendes chef. Denne skal straks foranledige det pågældende medlems våben og ammunition inddraget, indtil der på grundlag af en nærmere undersøgelse kan træffes endelig afgørelse om det forsvarlige i at lade den pågældende have våben og ammunition i sin besiddelse.

Der vil ikke i fremtiden blive udleveret ammunition til menige i hjemmeværnet før efter 21 års alderen, ligesom maskinpistoler